C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-6469/25 Judecătoria Orhei sediul Central
4-25064132-03-4r-17122025 Judecător V. Severin

D E C I Z I E
în numele Legii

10 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Boris Dariev împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 30.10.2025, pronunțată pe cazul contravențional de acuzare a contravenientei Chirița Nina în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La 09.04.2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului den Poliție Orhei, Tricolici Mihaela, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 427069, prin care a constatat că Chirița Nina , în perioada 01.08.2024 – 31.11.2024, în timp ce se afla în mun. Orhei, a acceptat mijloace bănești în valută străină – ruble rusești prin intermediul contului bancar personal deschis la instituția bancară „PSB Bank” situată în Federația Rusă în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale precum și al referendumului republican constituțional din anul 2024.

Prin decizia agentului constatator, din aceeași dată, Chirița Nina a fost sancționată în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c. ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 09.04.2025 la 02.05.2025 contravenienta Chirița Nina prin intermediul avocatului Boris Dariev, a depus contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 30.10.2025, contestația depusă de către avocatul Boris Dariev în interesele petentei Chirița Nina a fost respinsă ca fiind tardivă.

La 11.11.2025 hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs în termen, fiind însoțit de dovada plata taxei de timbru, de către avocatul Dariev Boris în interesele contravenientei Chirița Nina, prin care a solicitat, admiterea recursului, casarea hotărârii, cu rejudecarea cauzei în primă instanță.

În susținerea recursului avocatul menționează că contravenienta nu a înţeles conţinutul procesului-verbal de contravenţie şi implicaţiile acestuia, întrucât nu i-au fost oferite explicaţii clare şi nici nu i-a fost comunicată informaţia privind termenul şi modalitatea de contestare într-un mod accesibil, raportat la nivelul său de pregătire. Deşi, lipsa studiilor juridice nu constituie, prin ea însăşi, un temei suficient, în circumstanţele concrete aceasta a determinat o imposibilitate obiectivă de a înţelege şi de a exercita dreptul de contestare în termen. Recurentul arată că instanţa de fond a reţinut în mod eronat că acesta ar fi fost prezent la întocmirea procesului-verbal, concluzie întemeiată exclusiv pe menţiunea formală din cuprinsul actului. În realitate, recurentul nu a fost legal citat şi nu a fost prezent la data întocmirii procesului-verbal, neexistând nicio dovadă a citării sau convocării legale.

Totodată, recurentul precizează că a luat cunoştinţă efectiv de existenţa procesului-verbal abia la data de 29.08.2025, odată cu comunicarea încheierii executorului judecătoresc privind pornirea procedurii de executare. Prin urmare, termenul de 15 zile pentru formularea contestaţiei a început să curgă de la această dată, iar contestaţia a fost depusă în termenul legal.

În consecinţă, se arată că instanţa de fond a respins nejustificat contestaţia ca tardiv formulată, fără a analiza existenţa unor motive temeinice care să justifice depăşirea termenului şi fără a dispune repunerea în termen, aşa cum impun dispoziţiile art. 448 alin. (2) din Codul contravenţional.

În sprijinul acestor susţineri, recurentul invocă jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia autorităţile au obligaţia pozitivă de a se asigura că actele administrative cu caracter sancţionator sunt comunicate persoanei vizate într-un mod clar, accesibil şi inteligibil, inclusiv sub aspectul căilor de atac (a se vedea, spre exemplu, cauza Mircea c. României).

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

După stabilirea cauzei pentru examinare, părțile au fost informate despre termenul fixat și despre dreptul lor de a prezenta o referință. La 02.12.2025

agentul constatator, șeful interimar al IP Orhei, Mihaela Tricolici Mihaela a înaintat referință prin care solicită respingerea recursului ca nefondat.

Verificând argumentele invocate în recurs, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal menționează, că instanța de fond a examinat contestația depusă de către Chirița Nina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 4270669 și a deciziei agentului constatator de sancționare în baza art.47[1] alin.(1) CCo din 09.04.2025, în ordinea stabilită, cu respectarea normelor procesuale, a verificat circumstanțele cauzei ce se referă la termenul de depunere a contestației, corect ajungând la concluzia privind necesitatea respingerii ei ca fiind depusă cu omiterea termenului de atac, fapt ce justificat a determinat neexpunerea instanței asupra argumentelor incluse în conținutul contestației, hotărârea fiind adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată*.

Colegiul penal notează, că potrivit art.448 alin.(1) CCo *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8)*. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația*.

În urma examinării cauzei, instanța de judecată corect a reținut că procesul-verbal privind contravenția, seria MAI06 nr. 4270669, a fost întocmit la data de 09.04.2025 în prezența persoanei vizate Chirița Nina, care a semnat procesul verbal la toate rubricile, totodată indicând ca obiecții ”nu sunt de acord”, iar contestație împotriva procesului-verbal și a deciziei agentului constatator a depus-o la 02.05.2025, cu depășirea termenului legal.

Astfel, Colegiul penal constată, că în procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 09.04.2025 se conține mențiunea că a fost întocmit în prezența persoanei, care a semnat procesul verbal cu privire la contravenție, situație consemnată și confirmată prin semnătura agentului constatator și obiecțiile scrise de contravenientă la rubrica respectivă.

Având în vedere aceste împrejurări, instanța de recurs apreciază că termenul în interiorul căruia contravenienta avea dreptul să depună contestație începe să fie calculat de la data emiterii deciziei 09.04.2025 și care a expirat la 24.04.2025. Chirița Nina a depus contestație la data de 02.05.2025, cu depășirea termenului legal.

Instanța de recurs reține că contravenienta, în contestația depusă, nu a solicitat repunerea în termen și nu a prezentat careva probe pertinente întru motivarea repunerii în termen a contestației depuse deși, conform normei contravenționale, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația (art. 448 alin. (2) Cod contravențional).

Cu privire la argumentele din recurs, Colegiul penal, constată că procesul-verbal de constatare a contravenţiei şi decizia din 09.04.2025 cuprind menţiunea expresă privind prezenţa contravenientei la întocmirea acestora, menţiune care, până la proba contrară, se bucură de prezumţia de veridicitate. Recurentul nu a administrat probe apte să răstoarne această prezumţie şi nici nu a demonstrat lipsa citării sau a comunicării legale a actelor contestate.

Totodată, susţinerile privind neînţelegerea conţinutului procesului-verbal şi a implicaţiilor juridice ale acestuia nu pot fi primite, întrucât lipsa studiilor juridice sau dificultatea de înţelegere nu constituie motive temeinice pentru repunerea în termen, în sensul art. 448 alin. (2) din Codul contravenţional. Actul contravenţional conţine menţiuni clare referitoare la fapta reţinută, sancţiunea aplicată şi termenul de contestare, fiind întocmit cu respectarea cerinţelor legale.

Instanţa reţine că termenul de 15 zile pentru formularea contestaţiei a început să curgă de la data întocmirii şi comunicării procesului-verbal și deciziei emise, iar nu de la data pretinsei luări la cunoştinţă prin intermediul executorului judecătoresc. În lipsa unor dovezi obiective care să ateste imposibilitatea absolută de exercitare a dreptului de contestare în termen, contestaţia a fost formulată tardiv.

În ceea ce priveşte jurisprudenţa CEDO invocată, instanţa apreciază că aceasta nu este incidentă în cauză, nefiind demonstrată o încălcare a obligaţiei autorităţilor de a aduce la cunoştinţa recurentului actul sancţionator şi căile de atac într-un mod accesibil.

În consecinţă, instanţa constată că nu sunt întrunite condiţiile legale pentru repunerea în termen şi respinge argumentele recurentului ca neîntemeiate.

Instanța de recurs menționează, că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 CCo, concluzionând lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care respinge recursul declarat ca nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Dariev Boris împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 30.10.2025, pronunțată pe cauza contravențională de acuzare a Ninei Chirița în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător